

Славѣй виче: ойде на вода Иначе,
Ма' на вода или на ливада;
На ливада бунарз вода хладна,
При бунара листь папира бѣла,
На бѣлаз папирз писмо черно-слово;
Черно-слово ала жалостиво:
Грѣхота е да любншь дѣвойка,
Да полюбншь па да а оставншь.
Че е тѣжка клетва дѣвойчина,
Кат' прожлане до него са чие;
Кат' заплаче на цѣль свѣтъ е тажко.

Свчрнло из тамбурица молче
Слушало го дадено дѣвойче,
Само вз секѣ тихо говорило;
За зло ма е майка удомила!
Сега да съмь азъ была дѣвойка,
Знала быхъ да избирамъ момка;
Каква полза злато като имамъ?
Кога вз домъ мой азъ весела не съмь.
Само плача кат' помисла гдѣ съмь,
И за напредъ вз животъ мой какъ ще съмь.
Проклетъ е всака мама друга,
Что не тржен секѣ равра друга.
Ако е весела? нек' веселъ да тржен!
Ако е жалостна? нек' жалостенъ тржен!